

Cesta pod ochranou sv. Michala

NOVINY FARNOSTI JASLOVSKÉ BOHUNICE SÚ PRÍLOHOU BLAVSKÝCH NOVÍN 4/2021

Slovo čitateľovi

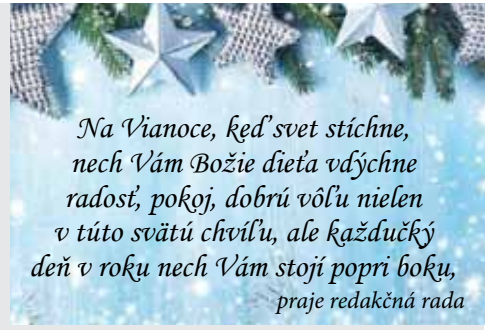
Milí čitatelia, drahí farníci,

Vianoce sa nám väčšinou spájajú s pokojnými sviatkami. Bohužiaľ, teraz už druhý rok prežívame Vianoce pod vplyvom strachu z pandémie. Niektorí to bagatelizujú, iní to zase zveličujú. Ťažko povedať, kde je pravda. Pán Ježiš povedal pred Pilátom, ktorý sa ho pýtal, či je kráľ, že na to prišiel na túto zem, aby vydal svedectvo pravde. Pravda je taká, že vakcínu proti smrti ešte nikto nevymyslel. Vieme vymyslieť vakcínu na usmrtenie človeka, tzv. eutanáziu, ale aby sme niekomu dali nádej, že bude žiť večne, takúto nádej človek nedokáže dať. Iba Boh nám dokáže dať takú nádej. Všetci musíme zomrieť, bohatí aj chudobní, vzdelaní či hlúpi, dobrí i zlí. Toto ukazuje, že nie sme zvrchovanými kráľmi svojich životov. Áno, môžeme rozhodovať o mnohých veciach, ale o smrti rozhoduje niekto iný. Na začiatku adventu sme v liturgii počúvali o konci sveta a o katastrofách, ktoré sú predpovedané Bibliou. Treba si však uvedomiť, že Boh chce rozhodovať nie tak o našej smrti, ako skorej o našom živote.

Preto sa narodil ako malé nepoznané dieťa. Bol nám podobný vo všetkom okrem hriechu. Chcel s nami plakať aj sa smiať. Chcel pozeráť na naše trápenie a pomáhať nám ho prekonávať. Chcel nás naučiť pozeráť na svet jeho očami, aby sme mali v srdciach Boží pokoj. Tak veľmi nám chýba Boží pohľad na veci. Aj veriaci súčasníci Pána Ježiša s tým mali veľký problém. Často sa pohoršovali na Ježišovi, hoci bol bez hriechu. Stýkal sa s pochybnými ľuďmi, dotýkal sa všelijakých chorých a malomocných, nedodržiaval sobotu a niektoré predpisy. Učil nás, kde sú pravé hodnoty. Upozorňoval nás ako otec svoje deti - dajte si pozor! On najlepšie vie, kde je pre nás nebezpečenstvo.

Tu je niekoľko úryvkov zo Sv. Písma.

Dajte si pozor a nekonajte svoje dobré skutky pred ľuďmi, aby vás obdivovali, lebo nebudete mať odmenu u svojho Otca, ktorý je na nebesiach. Dajte si pozor a chráňte sa kvasu farizejov a saducejov! Dajte si pozor, aby ste neopovrhli ani jedným z týchto maličkých. Dajte si pozor, aby vás niekto nezviedol. Budete počuť o vojnách a chýry o bojoch. Dajte si pozor, aby ste sa neplašili. To musí prísť, ale ešte nebude koniec. Dajte si pozor a chráňte sa všetkej cham-

*Na Vianoce, keď svet stíchne,
nech Vám Božie dieťa vdýchne
radosť, pokoj, dobrú vôľu nielen
v túto svätú chvíľu, ale každú
deň v roku nech Vám stojí popri boku,
praje redakčná rada*

*tivosti! Lebo aj keď má človek hojnosť všetkého,
jeho život nezávisí od toho, čo má.*

Pán Ježiš tajomným spôsobom opäť prichádza na našu zem v podobe Eucharistie. Chce byť so svojimi deťmi. Boli sme draho vykúpení na to, že by o nás nemal záujem. Len sa ponorme v tomto období do jeho prítomnosti. Volajme k nemu zo svojho srdca. Príde a poteší nás. Robí to aj bez nášho vedomia, kedy to možno ani nevnímame. Ďakujeme mu za jeho lásku a prosíme, nech nás chráni, lebo nie vždy si dáme pozor. Požehnané sviatky plné milostí!

Marián Vivodík, farár

Výnimočná synoda Cirkvi začína od vás

V týchto dňoch prebieha v celej Cirkvi synoda „Za synodálnu Cirkev: spoločenstvo, spolupráca a misia“ za účasti všetkých členov Cirkvi, ktorí o to prejavujú záujem.

„Prvýkrát za dvetisíc rokov dejín Cirkvi sa do udalosti tohto druhu má zapojiť celý Boží ľud,“ povedal teológ Mons. Piero Coda.

Synoda biskupov je zhromaždenie biskupov, vybraných z rozličných krajín sveta, ktorí sa schádzajú, aby pápežovi radami poskytovali pomoc, keď ide o neporušenosť a vzrast viery a mravov, dodržiavanie a upevňovanie cirkevnej disciplíny, a aby posúdili otázky, týkajúce sa činnosti Cirkvi vo svete (Kán. 342).

Terajšia synoda vyhlásená sv. otcom Františkom nezačína stretnutím biskupov, ale od veriacich zdola, z farností. Na internetovej stránke www.synoda.sk je k dispozícii prípravný dokument synody s desiatimi okruhmi tém a príručka Vademekum. Novostou súčasnej synody je jej zameranie na samotný zmysel synodálnosti Cirkvi, ako aj jej rozširovanie do troch štádií: odštartuje na úrovni diecéz, bude pokračovať v rámci väčších regiónov a vyvrcholí v roku 2023 stretnutím biskupov v Ríme.

Aká by mala byť táto synoda nám najlepšie predstavil sám pápež v príhovore na úvod synody: „Zdôrazňujem, že synoda nie je parlament, synoda nie je prieskum názorov, synoda je cirkevný moment a hlavným aktérom synody je Duch Svätý. Ak tam nie je Duch, nebude to synoda.“

Potom hovoril o troch rizikách:

1. **Formalizmus:** potrebujeme nástroje, ktoré podporujú dialóg, zvlášť medzi kňazmi a laikmi... Občas je tu určité **elitárstvo** ohľadom kňazov, ktoré ich oddeľuje od laikov a kňaz sa stáva nakoniec „pánom budovy“ a nie pastierom celej kráčajúcej cirkvi.

2. **Intelektualizmus** - abstraktnosť: realita je tu, a my sa v našich úvahách uberáme inokade - riziko premeniť synodu na akúsi študijnú skupinu.

3. Pokušenie **imobilizmus (nehybnosť): „vždy sa to robilo takto“, tento výraz je jedom v živote Cirkvi** - pretože je lepšie nič nemeniť. Riziko spočíva v tom, že sa nakoniec prijímú staré riešenia na problémy, ktoré sú nové: záplata látkou, ktorá nakoniec vytvorí ešte horšiu diery (porov. Mt 9,16).

Tri príležitosti:

1. Vykročiť smerom k **Cirkvi synodálnej**, k otvorenému miestu, kde sa každý cíti ako doma a môže byť účastný.

2. **Byť Cirkvou počúvania:** Počúvať Ducha v adorácii a modlitbe. Ako veľmi nám dnes chýba modlitba adorácie!

3. Stať sa **Cirkvou blízkosti...** aby sa vytvorili väčšie priateľské putá so spoločnosťou a svetom. Cirkvou, ktorá sa neoddeľuje od života. Duch Svätý je ten, ktorý nás vedie tam, kam chce Boh, a nie tam, kam by nás viedli naše osobné predstavy a chute. Príď, Duchu Svätý. Ty, ktorý vzbudzuješ nové jazyky a vkladáš nám na pery slová života, **chráň nás pred tým, aby sme sa stali muzeálnou cirkvou, krásnou, ale nemou...**

V Trnavskej arcidiecéze bol vytvorený Diecézny synodálny tím. Pre komunity v školstve - vsdp. Ján Polák, pre rehoľníkov a katechetov - sr. Barbara Šranková FMA, pre cirkevné spoločenstvá a mládež - vdp. Juraj Schindler a diakon dp. Csaba Olgay, pre kňazov a farnosť - vsdp. Ján Hallon, pre zdravotníctvo - vsdp. Rudolf Kopinec, pre väzňov - p. Michal Libant, pre ľudí na okraji spoločnosti - vdp. Marián Vivodík, pre postihnutých - p. Michaela Veselská, pre rodinné spoločenstvá - manželka Mištinová a pre chudobných a seniorov - p. Miroslav Dzurech.

Aj touto formou vás chcem pozvať (aspoň za seba) na prejavenie vášho názoru, ako si myslíte, že by to chcel Ježiš. Našou spoločnou úlohou je hľadať Boží zámer s nami, s našou Cirkvou.

Zdroje: www.tkkbs.sk, www.abu.sk, www.blog.postoj.sk, www.vaticannews.sk

Marián Vivodík

Spomíname na vdp. dekana Ernesta Fančoviča

V tomto čísle si chceme zaspomínať na rodáka z Jaslovských Bohuníc, dekana Ernesta Fančoviča.

Vdp. dekan Ernest Fančovič sa narodil 19. novembra 1908 v Jaslovciach (dnes súčasť Jaslovských Bohuníc) do mnohopočetnej roľníckej rodiny - 14 detí - rodičom Štefanovi Fančovičovi a manželke Márie, rod. Horváthovej. Po skončení ľudovej školy v Jaslovských Bohuniciach absolvoval gymnaziálne štúdiá v malom Biskupskom seminári Blahoslavennej Panny Márie Kráľovnej neba v Nitre. Tu vstúpil do seminára za Nitriansku diecézu. Nitrianskym biskupom Dr. Karolom Kmeťkom bol vyslaný na štúdiá teológie do Štrassburgu. Po štúdiách ho 16. júla 1932 vysvätili vo francúzskom Štrassburgu za kňaza. Primičnú sv. omšu v rodných Jaslovciach mal 27. júla 1932. Svoju pastoračnú činnosť začal ako kaplán vo Valaskej Belej, v roku 1933 sa stal kaplánom v Nitre a 1. októbra 1935 druhým kaplánom v Žiline. Ako 29-ročný prišiel 1. októbra 1937 do stredopovažskej obce Dlhé Pole, ktorá sa nachádza asi 15 km od Žiliny. Najskôr v Dlhom Poli pôsobil ako dočasný administrátor a od 1. augusta 1940 ako kňaz. V novembri 1959 sa stal okresným dekanom dekanátu Veľká Bytča. Vdp. Ernest Fančovič pôsobil v Dlhom Poli takmer 34 rokov. U farníkov bol veľmi obľúbený najmä vďaka svojej dobrosrdečnosti a ochote pomáhať. Bol vzdelaný a ovládal viacero cudzích jazykov, odoberal zahraničné časopisy. Vedel po francúzsky, nemecky, maďarsky, latinsky a hebrejsky. Vzdelaniu pripisoval dôležitú úlohu. Radoval sa zo všetkých študentov z obce a podporoval ich duchovne aj finančne. Počas vojnových rokov preukázal statočnosť ako pravý duchovný pastier svojich veriacich. Mnohým ľuďom pomohol počas II. svetovej vojny i v čase prenasledovania pre ich vieru a náboženstvo. Počas vojny zachránil asi 250 dlhopoľských zajatcov pred smrťou a obec pred vypálením. V rokoch 1953 - 1954 pomáhal občanom, ktorí svojpomocne rekonštruovali rozpadnutú kaplnku v Bôri. Keďže boli kvôli tomuto činu prenasledovaní, zaplatil za nich viacero finančných pokút za stavebné povolenie, ale i za viaceré vykonštruované obvinenia. Napriek všetkým prekážkam sa kaplnku podarilo dokončiť a v r. 1954 ju posvätil.

V srdciach ľudí ostalo naňho mnoho spomienok, ktoré dokazujú jeho odvahu a dobré srdce, ochotu poradiť a pomôcť.

Príhody z jeho života v obci Dlhé Pole priblížila kronikárka Klára Trháčová:

„Bolo veľa situácií, pri ktorých sa ukázali jeho dobré vlastnosti. Mimoriadnu obetavosť prejavil počas druhej svetovej vojny, keď zachránil pred smrťou približne 250 dlhopoľských mužov. Tých zajala nemecká armáda a odmietla ich prepustiť, kým ľudia nevydajú vojsku svoj dobytok. Pán dekan neúnavne presviedčal Dlhopoľčanov, aby uchránili ľudské životy a kravy vojakom dali.

Ďalším príkladom bola podpora pri rekonštrukcii kaplnky v Bôri. Občania, ktorí sa na tento čin podujali, boli prenasledovaní a kňaz za nich zaplatil mnoho finančných pokút. Okrem toho bol veľmi vzdelaný a v štúdiu podporoval všetkých študentov z obce. Pre mnohých farníkov bol skutočným duchovným otcom.“

Počas pôsobenia dekana Fančoviča nastali zmeny v bohoslužobných obradoch, ktoré zaviedol v r. 1965 Druhý vatikánsky koncil v snahe prispôbiť cirkev moderným požiadavkám doby. V dlhopoľskom kostole sa z presbytéria odstránila ohrada, takzvané „šranky“. Pred hlavný oltár pribudol nový obetný stôl, ktorý umožnil slúžiť omše tvárou k ľudu. Nainštaloval sa kostolný rozhlas, vylepšilo osvetlenie a interiér chrámu doplnila nová spovednica. O štyri roky neskôr Ernest Fančovič ochorel. Na jar roku 1970 bola v obci veľmi zlá situácia. Niektorí farníci mu vyčítali, že na fare ubytoval rodinu svojej sestry so štyrmi deťmi. Tejto rodine v čase znárodnenia zobrali všetok súkromný majetok aj dom v Bytči a celá rodina spolu so štyrmi malými deťmi sa ocitla na ulici. Hoci sa sestra Helena Malobická starala o farskú domácnosť i o všetky významné cirkevné návštevy a jej manžel Juraj Malobický pracoval v Bytčianskom pivovare, našli sa ľudia, ktorým ich prítomnosť prekážala. V súvislosti s neprijemnými udalosťami, ktoré sa odohrali, sa Ernest Fančovič s rodinou

svojej sestry 15. apríla 1970 presťahoval do Žiliny. V žilinskej farnosti vypomáhal 6 rokov ako duchovný na odpočinku. Po ťažkej chorobe 14. februára 1976 zomrel.

Napriek všetkému Ernest Fančovič až do konca svojho života obetoval za Dlhopoľčanov veľa súkromných omší, ich jediných totiž považoval za svojich farníkov. Pochovaný je v rodných Jaslovciach, aj keď jeho želaním bolo byť pochovaný vedľa kňaza Ludovíta Gašpara-Zaoseka v Dlhom Poli.

Dňa 22. novembra 2008 sme si pripomenuli za účasti veriacich z Jaslovských Bohuníc, Paderovic a blízkej rodiny kňaza 100. výročie narodenia kňaza Ernesta Fančoviča sv. omšou vo farskom Kostole sv. Michala archanjela, ktorú celebraval vtedajší duchovný správca vdp. František Bačík.

Veriaci v Dlhom Poli si uctili pamiatku dekana Ernesta Fančoviča 20. septembra 2020, keď na Kostole sv. Martina slávnostne odhalili jeho pamätnú tabuľu pri príležitosti 50. výročia ukončenia pastoračnej činnosti. Na podujatí, ktoré sa začalo svätou omšou, sa zúčastnili aj príbuzní dekana. Pamätné tabule odhalili jeho synovci Marián Remenár a Július Malobický. Na budovu kostola v Dlhom Poli umiestnili dve tabule, ktoré budú obyvateľom obce pripomínať osobnosti, ktoré navždy ostanú v ich srdciach. Prvá tabuľa je venovaná vdp. dekanovi Ernestovi Fančovičovi za dlhoročnú pastoračnú službu v ich farnosti a za záchranu spoluobčanov v II. svetovej vojne. Druhá tabuľa patrí Milosrdným sestram Svätého kríža, ktoré pôsobili v Dlhom Poli, pri príležitosti 70 rokov od ich násilného odvezenia z obce.

Nech ho Pán bohato odmení vo svojom kráľovstve!

Ďakujem p. Jozefine Ryskovej a Ing. arch. Mariánovi Remenárovi za poskytnutie informácií a fotografií.

Jana Čápková

Na fotografii v dolnom rade kňaz Ernest Fančovič (druhý zľava), Agneša Remenárová rod. Fančovičová (prvá sprava), Štefan Remenár (druhý sprava). V hornom rade Milosrdné sestry Svätého kríža. (r. 1942)

Trnavská novéna späť s Rokom sv. Jozefa

Opäť po roku, 13. novembra 2021, úvodnou hlavnou svätou omšou v Bazilike sv. Mikuláša v Trnave otvorili tradičnú Trnavskú novénu.

Trnavský arcibiskup Ján Orosch vo svojom príhovore zosumarizoval jej históriu, ktorá je v posledných dvoch rokoch oklieštená z dôvodu šíriacej sa pandémie. Paralelne s hlavnými svätými omšami o 18.00 hod. v Bazilike sv. Mikuláša boli slávené sväté omše aj v Katedrále sv. Jána Krstiteľa. Tento rok uplynulo 77 rokov od začiatku pravidelne organizovaných Trnavských novén. V r. 1944 ich zaviedol vtedajší trnavský dekan a neskorší biskup Mons. Ambroz Lazík. Dovtedy novény, alebo skôr pobožnosti, boli viac-menej sporadické. Deväťdňový sviatok na počesť Trnavskej Panny Márie bol v tomto roku tematicky späť s Rokom sv. Jozefa a pripomenul 600. výročie posvätenia Baziliky sv. Mikuláša, kde sa uskutočňuje. Každý ročník Trnavskej novény má už tradične svoje motto. Tým tohtoročným bolo poukázanie na osobnosť sv. Pestúna Ježiša Krista: „Sv. Jozef - orodovník, opora a sprievodca v ťažkých chvíľach“.

Kazateľmi hlavných omší boli slovenskí biskupi a generálny vikár Trnavskej arcidiecézy. Hlavným celebrantom a kazateľom úvodnej sv. omše bol rožňavský diecézny biskup Mons. Stanislav Stolárik, ktorý rozvíjal tému „Svätý Jozef - muž viery“. Hostom druhého dňa novény bol diecézny administrátor Spišskej diecézy Mons. Ján Kuboš. V homílii sa venoval téme „Svätý Jozef - sen o povolani“. Pondelkovú sv. omšu obetoval emeritný pomocný biskup Spišskej diecézy Mons. Andrej Imrich za lekárov, zdravotníkov a všetkých, ktorí sú v ťažkých chvíľach šírenia nákazy koronavírusu v prvej línii. Téma jeho kázne bola „Svätý Jozef - starostlivý a milujúci otec“. Na ďalší deň sa veriacim v homílii prihovoril na tému „Svätý Jozef - ochranca a hlava Svätej rodiny“ košický eparchiálny biskup Mons. Cyril Vasil. Piaty deň novény, slávil sv. omšu biskup Mons. František Rábek, ordinár Ordinariátu ozbrojených síl a ozbrojených zborov SR. Slávnostný kazateľ Mons. Peter Šimko, generálny vikár Trnavskej arcidiecézy, rozvíjal tému „Svätý Jozef - vychovávateľ“.

Na tejto sv. omši udelil arcibiskup Mons. Ján Orosch „Ružu sv. Alžbety“ vybraným jedenaštmisť lauréatom a mimoriadne ďalším dvom lauréatom ako prejav vďaky za ich charitatívnu prácu, starostlivosť o trpiacich alebo za ich vernú službu Cirkvi a šírenie jej dobrého mena či vnášanie kresťanských hodnôt do života spoločnosti. Mimoriadne ocenenie získala slovenská speváčka Soma Magušinová rod. Martausová. „Spievanie a tvorenie vníma nielen ako záľubu, ale aj ako poslanie a dar od Boha. Rada píše skladby nielen pre seba, ale aj pre iných, prípadne aj pre filmové alebo muzikálové pro-

jekty,“ uvádza sa v zdôvodnení ocenenia. Za jej príklad a obhajobu kresťanských hodnôt v spoločnosti jej trnavský arcibiskup s radosťou mimoriadne udelil toto ocenenie. Kazateľom sv. omše vo štvrtok bol najmladší biskup konferencie biskupov Slovenska Mons. Peter Beňo, nitriansky pomocný biskup, a hovoril o sv. Jozefovi ako o pracujúcom otcovi, ktorý pracoval pre svoju rodinu až do posledných dní svojho života. Na siedmy deň novény pripadla slávnosť - 600 r. od posviacky chrámu. Hlavným celebrantom a kazateľom sv. omše bol emeritný trnavský arcibiskup Mons. Ján Sokol, ktorý ju obetoval za všetkých, ktorí sledovali slávenie eucharistie, a ich rodiny. Vyslovil pranie, aby nás Pán oslobodil od pandémie koronavírusu, ktorá postihla celý svet. V homílii sa venoval téme „Svätý Jozef - patrón umierajúcich“. Cirkevný historik a kňaz, vdp. Stanislav Žlnay, priblížil históriu chrámu:

„V r. 1380 sa začalo s výstavbou chrámu. Stavba bola dokončená v r. 1421. Neskôr v r. 1683 ničivý požiar zničil veže, sakristiu, ktorú museli zburáť a postaviť novú. Chrám sa stal výnimočný vďaka bočnej kaplnke Trnavskej Panny Márie, ktorú dal postaviť ostrihomský arcibiskup Imrich Esterházi, veľký mariánsky ctiteľ. Základný kameň bol posvätený 3. júna 1739 a stavba bola dokončená v septembri 1741. Dominujúcou časťou tejto kopulovitej stavby je milostivý obraz Panny Márie Trnavskej, patrónky mesta Trnava. Na obraze sa podľa svedkov zjavili krvavé slzy, ktorými Trnavčanov nielen varovala, ale ich ochraňovala počas tragických udalostí v r. 1663 a 1708. V r. 2008 bol kostol vyhlásený za Mariánske pútnické miesto Trnavskej arcidiecézy. Následne 24. októbra 2008 mu bol pápežom Benediktom XVI. udelený titul basilika minor.“

Predposledný deň novény hlavný celebrant a kazateľ Mons. Viliam Judák, nitriansky arcidiecézny biskup, obetoval sv. omšu za všetkých účastníkov sv. omše, za chorých, trpiacich a ľudí bez domova. V homílii sa venoval téme „Svätý Jozef - patrón trpiacich, chorých a ľudí bez domova“.

Trnavská novéna vyvrcholila v nedeľu na sviatok Krista Kráľa procesiou s obrazom Trnavskej Panny Márie ulicami mesta na Námestie Najsvätejšej Trojice. Hlavným celebrantom predpoludňajšej sv. omše bol trnavský arcibiskup Mons. Ján Orosch. Po skončení liturgie Eucharistie primátor Trnavy Peter Bročka, nasledujúc tradíciu svojich predchodcov, prečítal historický záväzok trnavského magistrátu z 20. novembra 1710 o uctievaní Panny Márie Trnavskej, patrónky mesta. Hlavným celebrantom večernej sv. omše bol biskup František Rábek, ktorý v homílii hovoril o Sv. Jozefovi - ochrancovi sv. Cirkvi.

„V tomto roku trnavskej novény sme pozvali biskupa Františka Rábeka až dvakrát. Raz bol

hlavným celebrantom a druhýkrát bol hlavným celebrantom aj kazateľom. Príčinou je jeho veľké jubileum - 30. výročie jeho biskupskej vysviacky. Bol vysvätený v r. 1991 ako 42-ročný. Nie je to jednoduchá služba, slúžiť ako biskup 30 rokov. Túto sv. omšu obetujem v prvom rade za neho ako duchovný dar a k takémuto daru a k modlitbám pridám ešte materiálny dar - grécko-byzantskú ikonu sv. Mikuláša,“ znelo venovanie na záver sv. omše biskupovi Rábekovi od Mons. Jána Oroscha. Prenesením obrazu Trnavskej Panny Márie z hlavného oltára baziliky do mariánskej bočnej kaplnky sa skončila tohtoročná Trnavská novéna.

Jana Čápková

Spomienka

Dňa 12. novembra 2021 si nebeský Otec povolal z tohto sveta do svojho domu matku nášho kňaza vdp. Mariána Vivodíka, p. Magdalénu Vivodíkovú.

Pani Magdaléna Vivodíková zomrela vo veku 81 rokov života iba 18 mesiacov po smrti svojho manžela Františka. Bola starostlivá, obetavá, milujúca manželka a matka, bola srdcom rodiny. Mala veľmi rada kvety a s láskou sa o ne starala. Láska, ktorú dávala počas života svojim deťom, sa jej vrátila v podobe obetavej starostlivosti dcéry, ktorá prišla z rehole na jeden rok pomáhať svojej mame. Keď deťom p. Magdalény bolo primárom oddelenia oznámené, že ich mama zomiera, rozhodli sa vziať si ju domov do svojej starostlivosti. Chceli ju mať pri sebe. Duchovný otec Marián Vivodík chodil za svojou mamou do rodičovského domu každý deň, druhá dcéra prišla z Čiech. Všetky tri deti sa starali o svoju mamu deň i noc, modlili sa pri nej sv. ruženec. A tak láska jej detí ju udržiavala pri živote, hoci 7 dní neprijímala žiadnu stravu. Zomrela v prítomnosti všetkých svojich detí posilnená svätými omšami a svätými sviatosťami. Odišla do Pánovho náručia v pokoji a láske.

Pohrebna svätá omša za zosnulú bola slávená 15. novembra 2021 v Pustých Sadoch. Počas pohrebných obradov boli telesné pozostatky zosnulej uložené na dočasný odpočinok na miestnom cintoríne v Pustých Sadoch. Miestny kňaz v ďakovnom príhovore na pohrebe zosnulej sa vyjadril: „Bola to žena, ktorá akoby dopĺňala atmosféru svätej omše, lebo z nej vyžarovala pozitívna energia, ktorá ľudí naplňala.“ Mohli sme ju vidieť aj na svätých omšiach v Jaslovských Bohunicach, slúžených jej synom.

Veríme, že všetky jej dobré skutky, obety, utrpenia a sväté omše, ktoré boli pri jej lôžku v čase zomierania slúžené, Pán odmení večnou slávou.

V modlitbách myslíme na jej nesmrteľnú dušu. Odpočinutie večné daj jej, Pane, a svetlo večné nech jej svieti. Nech odpočíva v pokoji.

Adriana Žemlová

KNIHA PRÍSLOVÍ

Príslovia Šalamúna, syna Dávidovho, kráľa izraelského. Takto sa začína **jedna z najcharakteristickejších a najobsiahlejších kníh Starého zákona na tému múdrosti**. Definitívnu formu dostala asi v 5. - 4. stor. pred Kr. Jednotlivé príslovia kolovali spočiatku nezávisle, čím sa do nich dostali dodatky. To vysvetľuje, prečo sa pôvodné texty odlišujú. Kniha sa skladá z nadpisu, z prólogu a z deviatich menších zbierok.

Bibliisti sa domnievajú, že jednotlivé zbierky majú rozdielnych autorov a pochádzajú z rozličných období. Príslovia sú písané básnickou formou. Možno tu pozorovať paralelizmus,

čiže opakovanie tej istej myšlienky alebo jej protikladu rovnobežným, paralelným spôsobom.

Hlavným **cieľom** prísloví je **podať životné pravdy** alebo zásady – sú ovocím ľudskej múdrosti a vedomosti, potvrdené dlhoročnou skúsenosťou – aby si človek podľa nich zariadil a zaistil blažený a pokojný život na tomto svete. Treba mať na zreteli, že múdrosť je tu protikladom nerozumnosti a nie nevedomosti. Všetka ľudská múdrosť sa v Knihe prísloví hodnotí podľa zásady: **„Počiatok múdrosti je bázeň pred Pánom“** (1,7), preto mravný život bezpodmienečne vyžaduje vieru v Boha a v jeho

Biblické okienko

prozretelnosť. Vo všeobecnosti možno teda povedať, že „múdry“ sa tu stotožňuje s nábožným človekom, kým „nerozumný“ sa pokladá za bezbožníka.

Presné zachovávanie zásad a správna úvaha o nich môžu síce prispieť k výchove človeka v múdrosti, svoj cieľ však dosiahne len vtedy, keď sa nechá viesť bázňou pred Pánom.

Príjemné čítanie - možno objavíte aj slovenské príslovia, ktoré boli vlastne napísané už dávno predtým.

Marián Vivodík

- Pokarhaj múdreho a bude ťa mať rád. (9,8)
- Tam, kde je veľa rečí, nechýba hriech, a preto ten, kto drží svoje pery na uzde, je rozumný. (10,19)
- Búra svoj dom, kto sa lakomo zháňa za ziskom. (15,27)
- Púšťať sa do zvydy je (ako) pretŕhať vodnú (hať), a preto nechaj škriepku prv, než vybúši. (17,14)
- Načo len má blázon v ruke peniaze?! Kúpi (si) múdrosť, keď nemá rozum? (17,16)
- Požičiava Pánovi, kto sa nad chudákom zľutúva. (19,17)
- Kto kope jamu (druhému, sám) do nej padne, a kto gúla kameň (na iného), privalí jeho samého. (26,27)

NÁVŠTEVA SVÄTÉHO OTCA

Dňa 12. - 15. septembra celé Slovensko sústredilo svoju pozornosť na návštevu Svätého Otca Františka. Z našej farnosti sa konala púť do Šaštína autobusom. Farníci s nadšením privítali pápeža a sväté chvíle s ním strávili na otvorenom priestranstve pri Národnej svätyni v Šaštíne. Svätý otec odslúžil svätú omšu za účasti biskupov, kňazov a 50 000 návštevníkov. Na záver sv. omše Svätý Otec daroval sochu Panny Márie Sedembolestnej zlatú ružu ako podakovanie za úspešný priebeh operácie. Veľmi dojímavé bolo lúčenie sa Svätého Otca s ľuďmi, kedy si doslova vypýtal z davu ľudí 2 malé deti a držal ich vo svojom náručí. Svätý Otec svojou ústretovosťou a pokorou ukázal slovenskému národu, ako by si samotný Ježiš prial rozdávať lásku blížnemu a s akou pokorou by prijímal jednoduchých ľudí. Vďaka Bohu za Svätého Otca a za milosť, ktorú doprial slovenskému ľudu skrze návštevu jeho nasledovníka. Zážitok z jeho prítomnosti zostane v našich srdciach navždy.

Patrik Žemla

100 rokov od založenia Máriinej légie

Máriina légia je modlitbové a apoštolské spoločenstvo katolíckych laikov.

Jej cieľom je rozvoj duchovného života členov légie a ich aktívna účasť na rozširovaní Kristovho kráľovstva prostredníctvom Panny Márie.

Celosvetové spoločenstvo Máriina légia bolo

založené 7. 9. 1921 v írskom Dubline, odkiaľ sa veľmi rozšírilo do celého sveta. Má viac ako 3 milióny aktívnych členov a okolo 10 miliónov pomocných, čiže modliacich sa členov. Založil ho laik Frank Duff, za ktorého prebieha proces blahorečenia.

Na Slovensku bola Máriina légia založená v roku 1991 rakúskymi legionármi, ktorí so súhlasom cirkvi založili prvé prezídium, čo je základná organizačná jednotka légie. V súčasnosti máme v našej trnavskej arcidiecéze 5 prezídií, ktoré zastrešuje takzvaná

vyššia rada - kúria. Kúria podlieha Senátu vo Viedni. Kúria sa delí na aktívnych a pomocných - modliacich sa členov. Aktívni členovia vykonávajú dohodnutý apoštolát a modlia sa ruženec a legionárske modlitby. Apoštoláty vykonávajú v domovoch dôchodcov. Navštevujú chorých v nemocnici, odsúdených vo väznici, rodiny, v ktorých sa deti pripravujú na prvé sväté prijímanie. Prinášajú do týchto rodín putovnú sochu Panny Márie Fatimskej a modlia sa spolu s nimi.

Povinnosťou modliacich sa členov je denne sa modliť modlitby tessery a päť desiatok posvätného ruženca. Pomocným - modliacim sa členom môže byť každý kresťan katolík bez ohľadu na vek, ktorý sa pripája k légii tak, že preberá službu modlitby na jej úmysel.

V našej farnosti máme modliacich sa členov, ktorí patria do Kúrie Sedembolestnej Panny Márie, patrónky Slovenska v Trnave. Táto kúria má okolo 800 pomocných - modliacich sa členov a 29 aktívnych členov. Touto cestou spoločne kráčame k nášmu spoločnému cieľu - cez Máriu k Ježišovi.

Jana Dudová

ČO JE NOVÉ V KOSTOLE

Pri vstupe do kostola nás zaujme neprehľadnateľný televízor, ktorý je vlastne profesionálny monitor počítača. Ako sme už minule hovorili, jeho výhodou je väčšia svietivosť a lepšia komunikácia s počítačom. Nakoniec najvhodnejšie miesto sme našli vpredu namiesto sochy sv. Terézie, ktorú musíme preložiť do kostola. Taktiež sa nám podarilo namontovať bodové svetlo, ktoré sa bude využívať pri adoráciách. Momentálne pracujeme na nainštalovaní kamerového systému na prenos sv. omší cez internet. Ďakujeme všetkým, ktorí pomohli tieto veci zrealizovať.

Marián Vivodík

Vydáva: Rímskokatolícka cirkev, farnosť Jaslovské Bohunice.

zodpovedný redaktor: Marián Vivodík, farár
členovia redakčnej rady: D. Krčová, S. Krajčovičová, T. Rapant, V. Čížinská, J. Čápková, M. Remenárová, J. Remenárová, L. Tökölyová